

й адаптивними. Такі простори реагують на соціальні запити створюючи передумови для інноваційного розвитку регіонів.

Досвід європейських країн (Christiania в Копенгагені, Station F у Парижі, Westergas в Амстердамі) показує, що інституціоналізація креативних просторів може стати ефективним інструментом регіональної політики. Українські практики останнього десятиліття підтверджують, що навіть за умов економічної нестабільності такі ініціативи здатні залучати інвестиції, сприяти розвитку малого бізнесу, туризму, освітніх програм і волонтерських рухів.

Функціональна типологія креативних просторів є ключовим аспектом дослідження, що дозволяє класифікувати їх за ознаками діяльності (мистецькі, освітні, підприємницькі, соціальні) і за формами організації (громадські ініціативи, приватні інституції, змішані моделі). Такий підхід дозволяє глибше зрозуміти їхню роль у формуванні культурного середовища регіональних центрів, а також простежити взаємозв'язок між культурною динамікою і соціальними комунікаціями.

Креативні простори є осередками культурного оновлення, у яких поєднуються традиційні символічні форми та новітні медійні технології. Вони активно використовують цифрові платформи, віртуальні виставкові формати, мультимедійні інсталяції, тим самим розширюючи межі культурного досвіду. Такі практики сприяють розвитку медіаграмотності, критичного мислення й участі громадян у культурних процесах.

У підсумку ствердимо, що розвиток креативних просторів у регіональних центрах України формує нову модель культурного середовища, засновану на принципах відкритості, взаємодії та інноваційності.

А. Куксова

**АКТУАЛЬНІСТЬ МУЗЕЇЗАЦІЇ ГОДИННИКОВИХ ВЕЖ В УКРАЇНІ
(НА ПРИКЛАДІ РАТУШНИХ ВЕЖ ЛЬВОВА, ЧЕРНІВЦІВ ТА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА)**

A. Kuksova

**THE RELEVANCE OF MUSEUMIZATION OF CLOCK TOWERS IN UKRAINE
(BASED ON THE EXAMPLE OF TOWN HALL TOWERS IN LVIV, CHERNIVTSI,
AND IVANO-FRANKIVSK)**

На жаль, годинникові вежі в Україні залишаються недостатньо вивченою темою. Навіть на академічному рівні можна знайти напруцювання здебільшого лише про архітектуру ратуш чи механізм годинника. Суспільна увага до феномену годинникових веж також залишається обмеженою, що зумовлено недостатньою інформованістю громади про їхнє значення — інтерес зосереджується переважно на самому годиннику, тоді як його символічне поєднання з вежею залишається поза увагою. Хоча годинники як архітектурний елемент зустрічаються на різних типах споруд — церквах, вокзалах, громадських будівлях — їх поява здебільшого була зумовлена процесами урбанізації та потребою у вимірюванні часу громадою. Годинникові вежі на ратушах мають специфічне, відмінне від цих об'єктів значення. Тут годинник не обмежується лише функцією відліку часу — він набуває символічного змісту, стає маркером статусності та престижу міста, відображає його економічний розвиток, політичну вагу і гордість мешканців.

У процесі вивчення цього явища виникла ідея створення виставки, спрямованої на його популяризацію. Особливу увагу в межах дослідження вирішено приділити саме годинниковим вежам ратуш, адже вони є визначними пам'ятками архітектури західноукраїнських міст. Їхнє зведення було тісно пов'язане з європейськими традиціями міського будівництва, оскільки появу таких споруд на українських землях зумовив вплив європейських держав у період, коли ці території перебували у складі різних імперій. Таким чином, ратушні годинникові вежі поєднують українську ідентичність із загальноєвропейським архітектурним контекстом.

Метою виставки є не лише ознайомлення відвідувачів із цими спорудами як архітектурними об'єктами, але й демонстрація їхнього значення як культурних артефактів, що протягом століть виконували важливі соціальні, символічні та практичні функції в житті місцевих громад.

Під час вибору локації для реалізації виставкового проекту було прийнято рішення зосередитися на трьох обласних центрах, у яких збереглися найвідоміші зразки ратуш із годинниковими вежами — Львові, Чернівцях та Івано-Франківську. Львівська та Чернівецька ратуші й сьогодні виконують свої первинні адміністративні функції — у їхніх приміщеннях розташовані Львівська та Чернівецька міські ради відповідно. Натомість Івано-Франківська ратуша з 26 квітня 1959 року функціонує як будівля Івано-Франківського краєзнавчого музею.

Івано-Франківський краєзнавчий музей має відповідне технічне оснащення для розміщення музейних експонатів, забезпечення умов їхнього збереження та створення комфортного простору для відвідувачів. Також локація Івано-Франківської ратуші гармонійно узгоджується з наповненням експозиції, оскільки сама споруда є невід'ємним елементом досліджуваного феномена. Завдяки цьому виставка набуває більшої автентичності та підкреслює виставковий простір як частину автентичного процесу. У фондах музею зберігаються матеріали, пов'язані з історією міста, його архітектурним розвитком та побутом мешканців у різні періоди. Ці експонати можуть стати основою для створення розділу, присвяченого Івано-Франківській ратуші та її годинниковій вежі.

Розробка та реалізація виставки, присвяченої годинниковим вежам, має важливе значення не лише з наукової та культурної точки зору, а й спрямована на створення нового туристичного маршруту, який популяризує західноукраїнські регіони в історичному контексті. Маршрут розпочинатиметься з відвідування виставки в Івано-Франківській ратуші, після чого отримані знання закріплюватимуться під час екскурсій до Львівської та Чернівецької ратуш. У разі успіху маршруту передбачається його подальше розширення до менших міст, де також наявні представники ратуш з годинниковими вежами — Мукачівська ратуша, Самбірська ратуша та інші.